

123.

Oświadczenie rządowe

z dnia 23 stycznia 1924 r.

w przedmiocie przedłużenia terminu dla wnoszenia powództw do Mieszanego Trybunału Rozjemczego polsko-niemieckiego.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że zgodnie z decyzją Mieszanego Trybunału Rozjemczego polsko-niemieckiego z dnia 20 grudnia 1923 roku, ustalony w artykule 20 Regulaminu Procesowego tego Trybunału na dz. 31 grudnia 1922 roku ogólny termin dla wnoszenia powództw zostaje przedłużony do dn. 1 października 1924 roku w sprawach, wymienionych pod lit. A artykułu 297 Traktatu Pokoju pomiędzy Głównymi Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Niemcami, podpisanego w Wersalu dn. 28 czerwca 1919 r. oraz pod lit. D artykułu 304b ust. 2 tegoż Traktatu.
(Dz. U. R. P. № 90 poz. 670 z 1921 r. i № 35 poz. 200 z 1920 r.).

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych: *Bertoni*

124.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 29 stycznia 1924 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (Dz. Ust. P. № 5 z 1907 r.), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (Zbiór praw t. XIII wyd. z 1905 r.) oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27 listopada 1923 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 129 poz. 1057), mogą za środki lecznicze i narzędzia pobierać, jako ceny maksymalne, ceny wyszczególnione w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 11 lutego 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 23 poz. 141) z zastosowaniem do nich mnożnika 500.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 17 grudnia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 132 poz. 1095).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*

125.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 29 stycznia 1924 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

(prace przy recepturze).

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 18 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. № 5 z 1907 r.), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. Zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 27 listopada 1923 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 129 poz. 1057), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne, ustanowione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, przeliczując podane w tym załączniku franki złote na marki polskie według urzędowego kursu franka złotego w dniu otrzymania należności za wydane środki.

Urzędowy kurs franka złotego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia równa się wartości franka złotego, ogłoszonej przez Ministra Skarbu na podstawie art. 3 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 17 grudnia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 132 poz. 1095).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*

Załącznik do poz. 125.

Taksa za pracę przy recepturze.

(TAXA LABORUM).

	Franki
1. Za odważenie, według recepty lekarza, środków leczniczych, o ile nie pobiera się opłaty, wynikającej z następnych pozycji, z wyjątkiem 18 i 19 bez względu na ilość	0,08
2. Za zmieszanie cieczy w ilości, nieprzekraczającej 500 gramów wraz z filtrowaniem, bez różnicy liczby i ilości składników.	0,20
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 500 gramów	0,02
3. Za rozpuszczenie w cieczy, a również za rozpuszczenie ze zmieszaniem i filtrowaniem jakichkolwiek bądź środków leczniczych, oraz roztarcie z nią nierozpuszczalnych substancji bez względu na ich liczbę i ilość, gdy ogólna waga płynu nie przekracza 500 gramów	0,30

Frankl.

Frankl.

Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 500 gramów	0,02
4. Za napary, odwary, odwaro-napary, wysycania (saturaciones), zawiesiny (emulsiones), zawiesino-napary, powidełka i galaretki, bez względu na liczbę i ilość wchodzących w nie składników, gdy ogólna waga lekarstwa nie przekracza 500 gramów.	0,40
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 500 gramów	0,05
Za rozpuszczenie w nich albo rozpuszczenie ze zmieszaniem jakiegokolwiek bądź środków, bez względu na ich liczbę i ilość, a także ogólną wagę	0,10
Za dodanie i zmieszanie z nimi jakiegokolwiek bądź składników, bez względu na ich ilość, a także ogólną wagę	0,06
5. Za rozważanie płynów na dozy, za każdą	0,05
6. Za napełnienie (z zatopieniem, sterylizacją i rozważaniem) szklanych ampulek: za pierwsze trzy	0,60
za każdą następną	0,05
7. Za sterylizację cieczy nie w ampulkach, lub innych lekarstwach, bez względu na ilość	0,50
8. Za przyrządzenie plastra lub maści z dwóch lub kilku środków w ilości, nieprzekraczającej 250 gramów	0,35
Za każde następne 250 gramów	0,02
9. Za rozważanie maści na dozy, nieprzekraczające 5 gramów za każdą	0,03
powyżej 5 gramów za każdą	0,05
10. a) Za pokrojenie lub sproszkowanie na ogrobny proszek wszelkich środków leczniczych, o ile nie są w tej postaci podane w taksie, za ilości włącznie do 100,0 za każde 10,0	0,02
Powyżej 100,0 za każde następne 100,0	0,12
b) Za sproszkowanie na proszek subtelny (pulvis subtilissimus) za każde 5,0	0,03
Powyżej 100,0 za każde 100,0	0,40
Wszystkie środki lecznicze dla zwierząt domowych, przepisane w ilości od 400,0 wydawać i oceniać należy jako proszek ogrobny (grossus), o ile nie zapisano „pulvis subtilissimus”.	
11. a) Za zmieszanie wszelkiego rodzaju ziół, w ilości nieprzekraczającej 500 gramów	0,15
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 250 gramów	0,02
b) Za zmieszanie ogrobnych lub subtelnych proszków, w ilości nieprzekraczającej 500 gramów	0,25
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 100 gramów	0,02
12. a) Za rozważanie ziół, jak również ogrobnych lub subtelnych proszków i wysypanie do woreczka, papierowej lub woskowanej kapsułki wraz z należnością za woreczek lub kapsułkę, za każdą dozę	0,03

b) Przy odręcznej sprzedaży, za każdą dozę	0,02
c) Za rozważenie ich i wysypanie do opłatka łącznie z należnością za opłatek za każdą dozę	0,05
d) Przy odręcznej sprzedaży, za każdą dozę	0,03
13. a) Za przygotowanie masy pigułkowej, włącznie ze zmieszaniem i rozpuszczeniem środków użytych i rozdzielanie jej na pigułki: za pierwsze 30 pigulek	0,50
za każde następne 30 pigulek po	0,15
I. Pigułki o wadze ponad 0,60 liczą się jak „boli”.	
II. Za przesypanie pigulek należy pobierać podaną w taksie cenę użytego w tym celu proszku. Liczyć należy nie więcej, niż 2,0 na każde 30 pigulek. Jeżeli w receptce nie wskazano proszku do przesypania, to stosować należy proszek widłaku (Lycopodium).	
b) Za pokrycie pigulek kołodjonem, za każde 30 pigulek	0,20
c) Za pokrycie pigulek balsamem tolu-tańskim, za każde 30 pigulek	0,25
d) Za pokrycie pigulek srebrem, za każde 30 pigulek	0,50
e) Za pokrycie pigulek cukrem, żelatyną, karukiem, kieratyną, za każde 30 pigulek	0,50
Przy powyższych robotach jest wliczona cena użytego materiału.	
14. Za przygotowanie masy i podzielenie jej na bolusy (boli), pastylki (rotulae trochisci) z wszelkimi dodatkowymi robotami, do 5 sztuk	0,40
Powyżej 5, za każdą sztukę	0,02
15. Za robotę prasowanych tabletek (tabl. compress.) i za pastylki gumowe (past. gurnosi) z wszelkimi rękoczynami do 20 sztuk	0,60
Powyżej 20 sztuk za każdą	0,01
16. Za przygotowanie i podzielenie czopków (suppositoria) i galek (globuli) z wszelkimi rękoczynami za każdą sztukę	0,15
17. Za nasmarowanie i zmieszanie, o ile ono jest niezbędne, plastra na sparadrapie lub płótnie wielkości do 80 cm. kw. łącznie z płótnem	0,40
Za każde następne 20 cm. kw.	0,02
Za użyty sparadrap oblicza się według taksy za materiały.	
Przy smarowaniu zwykłego plastra oblicza się na 20 cm. kw. 3,0 masy, a przy cienko posmarowanym plastrze 1,5.	
Jeżeli nie wskazana jest ilość plastra, a oznaczona jedynie jego wielkość, to opłatę za użyty plaster oblicza się według poniższej tablicy:	

		cm. kw.	zwykl.	cienk.
1.	Forma auricularis	12,5	2,0	1,25
2.	„ chartae lusoriae	50	8,0	4,0
3.	„ volae manus minoris			
4.	„ volae manus majoris	75	12,0	6,0
5.	„ palmae „ minoris			
6.	„ palmae manus majoris	125	20,0	10,0
7.	„ voluminis libri octavi	200	30,0	15,0
8.	„ „ „ quarti	400	60,0	30,0

Franki.

18. Za wydanie i owinięcie lekarstw przygotowanych według przepisu osób, uprawnionych do zapisywania recept wraz z sygnaturą, kopją recepty na sygnaturze i kartką do jej przyklejenia lub z kartką z odpisem recepty oraz korkiem

0,17

Za opieczątowanie lekarstwa wraz z materiałami do tego niezbędnymi

0,04

19. Za każdą jednorazową ekspedycję nocną t. j. od chwili zamknięcia apteki do chwili otwarcia, bez względu na to, z jakiej liczby przedmiotów ekspedycja się składa, wolno doliczać

0,25

Za ekspedycję lekarstw według recept, oznaczonych przez lekarza dopiskiem „cito“ „statim“, opłata dodatkowa nie może być pobierana.

20. Za napełnienie kapsułek żelatynowych jakimkolwiek środkiem leczniczym łącznie z należnością za kapsułkę

0,05

126.

Obwieszczenie

Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

w przedmiocie sprostowania błędów w załączniku do rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie przerachowania stawek celnych na franki złote.

W ogłoszonym w № 135 Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej pod poz. 1123 załączniku do rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie przerachowania stawek celnych na franki złote należy:

- 1) przy poz. tar. celn. 88 pkt. 1 lit. c cyfrę cła od 100 kg. we frankach złotych „139,00“ zastąpić cyfrą „136,00“,
- 2) przy poz. tar. celn. 171 pkt. 4 lit. b cyfrę cła od 100 kg. we frankach złotych „232,50“ zastąpić cyfrą „432,50“.

Minister Skarbu: W. Grabski

Minister Przemysłu i Handlu: Józef Kiedroń

Sprostowania:

a) W Dz. U. R. P. № 123, poz. 996 w rozporządzeniu II Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w celu wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym, zawierającym przepisy o ustaleniu wartości, przedmiotów majątkowych, należy w § 15 po II Tab. I wartości przedsiębiorstw przemysłowych, w wierszu przedostatnim ustępu a) zastąpić słowo: „trzech“ słowem: „dwóch“.

b) W Dz. U. R. P. № 127, poz. 1050 w rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 4 grudnia 1923 r. w przedmiocie przepisów o komunalnym przedsiębiorstwie pracy na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego w punkcie 2) ustępu drugiego § 17 zamiast wyrazów „czyli wyrównywanie na terenie województwa pracy (wojewódzki clearing pracy)“, winno być: „czyli wojewódzki clearing pracy“, w punkcie trzecim tegoż ustępu zamiast „clearing“ winno być „clearing-u“.

c) W Dz. U. R. P. № 134, poz. 1113 w taryfie, dołączonej do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych w pozycji 8 stawka opłaty 95.000, ustanowiona pod a), ma być zastąpiona stawką 100.000; stawka 280.800, ustanowiona w punkcie b), ma być zastąpiona stawką 280.000.

W pozycji 11 zamiast słowa: „akta“ ma być słowo: „akt“.

W tymże № 134, poz. 1115 w § 5, punkcie 2, wierszu siódmym, rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. zamiast słowa: „złota“ ma być: „złote“.

d) W Dz. U. R. P. № 135, poz. 1123 w załączniku do rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie przerachowania stawek celnych na franki złote

Wydrukowano:

Powinno być:

Poz. tar. celnej	Cło od 100 kg. we frank. zł.	Poz. tar. celnej	Cło od 100 kg. we frank. zł.
167A p. 1 lit. h II d	49,00	167A p. 1 lit. h II d	49,50
167A „ 1 „ h IV d	80,00	167A „ 1 „ h IV d	80,50

e) W Dz. U. R. P. z r. 1924 № 7 poz. 65 w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego w art. 14 zamiast „wejście w życie“ winno być: „wejścia w życie“,

zamiast „art. art. 9 i 12 winno być: art. art. 9 i 11.